

Utvecklingen hos Château Gruaud-Larose från 1842-2010

1842 - Detta var det varmaste och torraste året på länge i Frankrike, Paris hade den varmaste sommaren på många år och träden tappade sina blad redan i juli. Vinet är någonstans mellan orange och kopparfärgat, hygglig ålder kan man konstatera! Doften är intensiv och mogen, balsamisk med vissa toner av balsamvinäger, dock ännu med fin frukt, ljusröda bär, nypon, påminner mer om en bourgogne, ålderssötma och fina kryddor, cederträ, läder och herrklubb. Smaken är lätt, inte mycket oxidation att tala om, däremot är frukten relativt uttorkad i början av munnen, trots allt en hygglig balans och fin kryddighet, det finns en struktur och en mycket god längd, på slutet dyker det upp söt kryddig frukt, och komplexiteten kan man inte klaga på. Intressant och framförallt historiskt.

1852 - Vidare i historieböckerna! Monsieur Merlaut berättar att det är ny konstitution i Frankrike och Charles Louis Napoleon Bonaparte (Napoleon III) blir president, detta leder bland annat till att man inskränker fri press. Dessutom är det premiär för den första offentliga toaletten i England och första allmänna bussen i USA! Vinet ger ett riktigt moget och gammalt intryck med en brun/kopparfärgad nyans samt lätt grön kant. Doften är söt och betydligt mer intensiv än 1842 - söta bär, sylt, choklad och fina kryddor, sannerligen med en stor komplexitet. Det roliga då man smakar på vinet är att det är sött!

Massvis av restsocker, påminner om ett gammalt portvin eller ett riktigt gammalt sauternesvin då jag tycker mig finna någon slags botrytiskaraktär åren till trots, besynnerligt men gott! God frukt, stor intensitet och en ytterst vital struktur, bra längd, dock aningen svårt att bedöma! Mr. Merlaut tillägger att det var en väldigt kall höst/vinter så att jäsningen förmodligen avstannat i ett tidigt skede. En stor smakupplevelse trots allt!

1862 - Denna årgång bjöd på ett par nya upptäckter i Bordeaux. Trots vinets 6 000-åriga historia så tog det en lång tid innan vetenskapen kom ikapp, i Bordeaux förstod man vad alkoholjäsningen innebar då Louis Pasteur analyserat och redogjort processen. Mr. Guyot upptäckte att man kunde använda svavel för att bekämpa mjöldagg och röta. Däremot kom den lilla obehagliga lus Phylloxera som man stod hjälplös emot och priserna på vin steg markant! Vinet har en rosa färg, påminner om ett mörkare rosévin. Relativt volatil och söt doft med inslag av mandel, nötter och oxidation inte mycket frukt kvar. Relativt lätt på smaken, det kvarstår lite syra och kryddighet samt en medellång eftersmak. Ganska uttorkat och passé...

1872 - Pasteur fortsätter att göra framsteg och dokumenterar hur jäst olika jäststammar och jäsning fungerar. Vinet har en mogen kopparfärgad nyans. Doften är söt med en relativt hög nivå av volatila syror, inte speciellt behaglig doft till en början, sedan kommer söt och syltad röd frukt, något kemisk på smaken, ganska uttorkat, inget gott...

1882 - Jesse James skjuts i huvudet, Parsifal uruppföres och Igor Stravinsky ser dagen ljus... årgången beskrivs som lätt och komplicerad då mjöldagg var vida utbredd, skörden startade 28 september. Vinet har en orange/kopparfärg, relativt diskret men komplex doft, fina kryddor, tobak, cederträ, elegant röd frukt. Smaken har en bra struktur, ännu med fin nivå av frukt, mer burgundisk med ljusröda bär, lite mer

betoning på syra än frukt, men en hygglig balans, doften växer efter en tid i glaset, komplex avslutning och hygglig längd. Ett fint exempel, frukten börjar torka ut men vinet skänker ännu en fin smakupplevelse. Detta var det första av de gamla årgångarna där man kände en tydlig tillstymmelse av cabernet/bordeaux-karaktär.

1952 - Skörden inleds den 17 september, det var en medelstor skörd av mycket god kvalitet, som gav tanninrika och långlivade viner. Färgen är medel/djupt rubinröd med en viss kant. Underbar doft som tar oss tillbaka till relativ nutid! Fin intensitet och toner av ålderssötma, söta bär, cassis, torra kryddor, tobak och cederträ, ingen tillstymmelse till grönhed. Smaken är rik och fyllig, underbar dos av frukt efter de åldrade exemplen, krossade bär, cassis, ingen tillstymmelse till uttorkning eller oxidation, emellertid med en hög dos av tanniner som säkert behövde 50 år för att mogna! Mycket lång och ihärdig avslutning, komplext och kryddigt med massvis av struktur. Ett sant grand vin som jag gärna bälgar i mig vilken dag som helst!

1962 - Man började skörda den 1 oktober, det var en generös årgång som gav mycket frukt. Djup Vinet har en rubinröd kärna och en åldrad kant. Intensiv och parfymerad doft av krossade bär samt vildhallon, nästan påminnande av det utsökta destillatet *framboise sauvage*, lägg till detta lite torra kryddor och fuktig tobak. Smaken är generös och avrundad, betydligt mjukare tanniner än 1952, saftig, mjuk och en ren frukt, bra volym, och ett stort djup, underbar längd och komplexitet, massvis med söt hallonfrukt, cassis och ett uns tryffel på slutet, perfekt avrundade tanniner. Ett grand vin från en underskattad årgång.

1972 - Årgången beskrivs alltså som usel. Mr. Merlaut berättar att han gjorde sin första skörd i Côtes de Blaye och efter dagar av regn sjönk han ner till midjan i den djupa leran! Som tur var kom kollegorna till undsättning, även om hans gummistövlar aldrig återfanns! Emellertid är Gruaud-Larose en mycket god terroir och vinet uppvisar idag 40 år senare ännu en mycket klassisk bordeauxdoft, röda bär, vissa gröna och örtiga toner med inslag av cederträ, läder och fina kryddor, smaken är aningen lätt med mjuka tanniner och en hög syra, helt ok struktur men aningen torrt i avslutningen.

1982 - Årgången behöver förmodligen ingen närmare introduktion då den idag åtnjuter en legendarisk status. Ännu en mörk och tät färg, rik och exotisk doft, intensiv och komplex med söta kryddor, lite klassiska toner av stall och läder, aningen mint och eukalyptus samt en uppsjö av cassis och mörka bär. Smaken är tät och koncentrerad, underbar textur med en stram ryggrad och mängder av frukt, varm och rund finish, ihärdig och mycket lång med ljuvlig kryddig mörk frukt, ett grand vin med ännu en stor framtid även om undertecknad anser det vara perfekt drickbart idag!

1992 - Ytterligare en regnig årgång, förmodligen 90-talets svagaste... Vinet bjuder på en nostalgisk doft, så här doftade de första bordeauxvinerna som undertecknad började njuta en gång i tiden. Örtig och stjälkig visst, men med en viss elegans och toner av läder, cassis och tobak, smaken är medelfyllig, och ännu rätt ung, relativt påtagliga tanniner, hög syra men en god frukt, mer burgundisk struktur bortsett

från tanninerna, inget vin som kommer gå till historien men trots allt intressant i sammanhanget.

2002 - Ytterligare en årgång som fått mycket kritik, och visst var början av skörden komplicerad men sent skördad cabernet sauvignon från Médoc har gett några strålande och klassiskt byggda exempel. Jag gillar renheten på doften - mineral, cassis, mörka bär, körsbär, samt en dos av cigarrlådan och de klassiska inslagen av stall. Smaken är tight och stramt byggd, men välbalanserad med delikat frukt och en fin renhet, viss komplexitet och kryddighet på slutet, bra längd, ett vin som kommer att lagras utmärkt, ännu lite kärvt och stramt på slutet.

Château Gruaud-Larose idag

Denna klassiker från Saint-Julien tillhörde länge toppskicket i Saint-Julien och hela Bordeaux. Under 90 och tidiga 2000 talet så kändes vinerna långt ifrån lika övertygande och jag förmodar att man gjorde lika bra viner som man alltid gjort, emellertid så blev man "omkörd" då alla andra började jobba betydligt mer noggrant och seriöst. 2006 får väl tillskrivas som den årgång då man "nystartade" och höjde ribban. Framförallt fick konsulten Eric Boissenot en viktigare roll, man såg över skörden, mottagningen och sorteringen av druvorna, och började precis som de flesta av grannarna att jobba mer "småskaligt". Här följer noteringar på årgångarna 2005-2010:

2005 - Ett mycket gott exempel ännu i en klassisk stil, doften har fortfarande tydliga toner av brettanomyces som vissa älskar och andra hatar, jag tycker att en lite ton av det på något sätt hör hemma i detta vin! Mörk tät frukt, tobak, cassis och en rik fyllig kropp, kanske inte riktigt med den tanninmognad man förväntar sig 2005, det är ett stramt bygge med rustik finish som ännu behöver tid för att utvecklas, fast ändå med stil, klass och en mycket god längd. 90

2006 - Ett utsökt vin att njuta idag, dock i en lättare stil, doftmässigt så är det en veritabel cocktail av klassisk bordeaux då tobak, läder, mörka bär, cassis, kryddor och en lätt örtig ton strömmar ur glaset. Smaken är förhållandevis mjuk och avrundad, ännu med en bordeauxstruktur och hygglig längd även om det inte riktigt har den koncentrationen man förväntar sig av en 2ème Cru Classé. 88

2007 - Ytterligare en lättviktare som bjuder på en fin drickbarhet idag, även om vinet inte har strukturen för att bli något stort. Dofthen är klassisk med röda/mörka bär, tobak, lite mindre stall men det finns en grönhet och örtighet närvarande, smaken är dock mjuk och avrundad, lite tanniner i bakgrunden men ingen kärvhet, snarare en rund och burgundisk struktur, hygglig längd och en viss komplexitet. 87

2008 - Detta vin är för mig det första av de "nya" årgångarna som bjuder på en aning mer polerad och elegant stil. Ännu med en klassisk doft av mogen cassis, mörka bär, körsbär, tobak och fint integrerad ek, de animaliska och stalliga tonerna är aningen nedtonade. Smaken är tät och koncentrerad med eleganta tanniner, mängder av mörk bläckig frukt, en fin komplex kryddighet och alldeles utmärkt lång eftersmak. Kommer att bli ett strålande vin! 91

2009 - Ännu en tät och opak färg, doften är intensiv och ren med toner av minera, mörk bläckig frukt, cassis, körsbär, cigarrlåda och en lätt anstrykning av fint läder. Det är svårt att inte förföras av smaken

som är massiv, bläckig och koncentrerad utan att vara baktung, enormt lång och ihärdig finish, massvis av fina tanniner som känns som fint kakaopulver, ett superbt vin som kommer att bli förträffligt! 95

2010 - Tät purpurfärg, doften har en fin renhet och mineralton, mängder av mörka plommon, fuktig tobak, cassis och fina kryddor. Smaken är tät och koncentrerad, en storlek mindre än 2009:an med aningen högre syra och lite mer påtagliga tanniner i nuläget, superb längd och renhet. De flesta bordeauxproducenter håller 2010 högre än 2009 då den sistnämnda årgången anses mer klassisk, dock så håller jag inte alltid med, i detta fall håller jag 2009 högre, men vi får se hur 2010 utvecklas. 92